

MARCZIUS TIZENÖTÖDIKE.

Csütörtök

97. szám.

Pest, július 6. 1848.

Nem kell táblabíró politika.

Előfizetheti csak a kiadónál országton Kunewalder házában, vidéken a k. postahivatalnál.

Előfizetési ár:

Julius elejétől kezdve fél évre Budapesten házhozhordással 5 ft. Vidékre postán borítékban 6 ft.

Évnyegyre Budapesten 2 ft. 30 kr. vidékre postán 3 ft. 30 kr..

Egy hónapos elő fizetést csak helyben, s a hónap első napjától számítva 1 forintjával fogadunk el.

Hirdetésektől egy háromszor hasábozott sorért, vagy ennek helyéért 3 kr. peng. p. fizettetik.

Pest, jul. 6.

A mai felsőházi ülésből nem sokat tanulhatunk.

Majláth György, a táblabíró-párt nagy mestere nagy fontossággal ült helyén. Szinte látni lehetett arcán, mennyire szerette volna, ha szemközt vele egy nagy tükör lett volna felállítva, mellyben magával és saját nagy méltóságával coquetirozhatott volna.

Eszterházi Pál külügyminiszter fényesen demonstrálta, hogy az egykori főrendek üléseit minél ritkábban látogatta, különben emberét, jobban választotta volna meg.

Majláth Györgynek nem igen megyen már az ilyen mesterség. Eő országbirósága olyan, mint a vén muzsik, mindennap egy nótát feled.

Más országban, midőn a liberális oppositio kormányba jutott, a felsőház elnökének mindig egy jó fogas fratert neveztek ki az alsó házból.

Igy lett Brougham alsó házi követ is egyszerre az ország korlátnok, a mivel a felsőházi elnökség együtt jár.

Aztán az elnökséghez kitűnőleg erély, szellemesség és éles látás kívántatik: Jelen tulajdonokat pedig Majláthban keresni annyi volna mint a hegyekre menni halászni.

Eszterházi ezen jámbor embert személyesen tán nem is ismeri. Valószínűleg csak arczképét látta, melly fraknó kertje filegoriajában a falra van akasztva, és onnan tetszett meg neki annyira, hogy őt a magyar gypajzúzsákra oda ülteté.

Ez az arczkép Majlát Györgynek irtózatosan sok szolgálatot tett. Ott a papiron Majlát György maga a tudomány, mélység, és méltóság.

Azért hazafiúi kötelességünknek ismerjük figyelmeztetni a táblabíró pártot, hogy ha ők azon illúzióban, hogy Majlát György nagy férfiú, magokat boldognak érzik, őrizkedjenek, s kerüljék a főrendek ülését, mert szép egükből a csalódás posványába czuppannak le.

Jobb a táblabírónak úgy maradni a mint vannak.

E párt logicája úgy is kijavithatlan. Mit is várjunk azoktól, a kik így gondolkoznak...

Falu, vármegye, ország...

Falusi bíró, szolgabíró, országbíró.

Vagy is tudákosan — Itt se habet falu ad ország, sicut falusibiró ad országbiró.

Mert ugyanis a táblabíró a tudományt azzal szokta mérni, ki milyen nagy hivatalban, van minő magas polczon áll.

Igy vagyunk az elnökkel, lássuk a ház többi tagjait.

Egy tekintet kell, hogy láthassuk, hogy ez már is nem a méltóságos főrendek táblaja.

A marcziusban járt jégesők szétverték a tábla eredeti népségét.

A püspökök, minthogy a felső ház rendezése is kálvinistatemplomos, oda jutottak az ur asztala mellé szemközt az elnökkel. Szerencsétlenségükre részükre csak tizenegy hely van készítve, s azért aligha nem sorsot huznak otthon ki jöhessen, ki maradjon.

A püspökök nagyon érzik, hogy kifelé áll rudjuk. A karok és rendek is azon kezdék a kiküszöbölést, hogy a papot a többiektől félre a legméltóságosabb helyre posztirozták.

Ezt érzik a püspökök, s azért láthattuk mintkint ülés alatt gyakran megvakargaták fejüket.

A régi rendszer invalidusai, az excancellárok, koronaörök, szüre kitett főispánok oda huzódtak az elnök baloldalára, számszerint lehettek vagy huszan, kik mindnyájan igen komolyan, szomoruan és mozdulatlanul ültek egy helyben, és nem vettük észre, hogy közülök valaki a hölgykarzattal coquetirozott volna, de azt sem, hogy a hölgyek kacsintottak volna feléjük.

A jobb oldalon ültek mint egy ötvenen: közöttök egy pár politikai masque is: például legyen felhozva: Zicsi Ferencz, és Szécsen Antal mind ketten piquant pecsovicsok: s a mellé még szöke emberek.

A minsterialis oldalon számosan ültek az új főispánok közül. Bóti Ödön, Rádai Gedeon és Újházi legkitűnőbb egyéniségek.

Ott ült Wesselényi Miklós is.

A terem olyan, minőt még Magyarország nem látott. Az elnök széke valóságos trón. Majláth úgy ült az arany és bársony között, mint Bartha midőn a színházban Lear királyt adja.

A terem több helyein bevont asztalok mellett s kényelmes pamlagon ültek az ujságírók, kik miként az ügyes rendezésből sejdíthetni e táblánál igen szivesen látott vendégek.

A gyűlés, ha szerkeztőségi óránk jól jár, fél tízenegyre kezdődött.

Tárgy. A ház szabályai.

Közbe közbe voltak egy kis viták. De nem párt viták, hanem csak társalgásaiak.

A ministerialiskarszékek üresen dagadozának s csak egyiköjöknek jutott a szerenese, hogy lágy ölibe Szemere Bertalan belügy ministert befogadhassa...

Szemere Bertalan, áldassék érte isten, igen jó egészségben van. Természete is dicső lehet, mint ki a roppant sok munka fáradság és aggodalom között marczius óta egészen meghízott.

De ez nem baj. Csak az baj, hogy karszékében igen gyakran elandalodik. Tán verseket csinál, vagy visszagondol azon szép angol és hollandi lánykákra kikeről utazásában olly sokat emlékezik. Ez pedig nem jó. A tisztelt felsőház gyakran félórát elconversal olyan tárgyról, mellyet a minister egy szóval ketté vághatna.

Ha pedig nem vág, legyen belőle rendezeti vita, mellyet szavazat fejez be.

A tagok úgy tettek, mint Posonyban, midőn a kormány véleménye csak a törvényhozási eljárások kimerítése után tudathatott.

Senkinek a tagok közül eszébe nem jutott Szemeréhez fordulni, s őta vita tárgyról megkérdezni. —

Ki gondolta volna, hogy az ember olly nehezen tudja magát rászoktatni, hogy követeljen. Mintha vérünkbe volna, hogy mindent egy felettünk uralkodó fatum intézzen el, s hogy alkotmányunkat most is csak a vis inertiaeben keressén.

Vita alatt legtöbbször beszélt Bóti Ödön, ki csak úgy mint otthon Biharban, itt is tanítani akarja a publicumot. És valóban az igen becsülendő Bótiiben, hogy bár mi körbe vezesse őt a sors, magánál okosabb embert sehol sem ismer el.

Persze hogy ezen modoron a régi emberek, a főrendi iskola ezen repetens diákjai keményen megütözkönek.

A szószerék csak paradé volt. Kerülték, mint az ördög a keresztet.

A papok meg se kukkantak.

A ház szabályok után verificationalis választmány ne nevezetett ki. Az új főispánok s néhány gróf azon tréfát szerzette magának, hogy mindnyájan a papokra szavaztak.

Ezt tették komolyan és régi jó szokásból a régi kormány megdőlt istápjai, minek következtése lett, hogy a verificáló választmány helyet valóságos consistoriumot kaptunk.

Oh te 226-ik számú ház a Lipót utzában, nagyok és borzasztók lehetnek a te büneid, lakóid közt sok incarnatus pecsovicznak kellett lenni, s kronikad az oeule des boeufes scandaljait nevelhetné: hogy illy hallatlanul kell lakolnod.

Oh kétszer boldogtalan 226-ik szám a Lipót utzában, milly nagy és végellen lehet haragja feletted a villámos égnek, hogy illy poenitentiat mért rád. —

Oh háromszor sajnálatra méltó 226-ik számú ház a Lipót utzában — melly magadban rejted Szabadszállásnak az ő képmutatóját, ki 15 pengő forinton, háromnap hallgatásért fizetett d'urnumon, képviseli a Pesti Hírlap hirdetései közt, hogy mennyire humanus, szelid és mívelt lélekkel bírhatna, ha nem lenne olly faragatlan, gombos és műveletlen mint millyennek magát mutatja. —

Hát erre fizetik önt választói, hogy magát pénzükön tegye nevetségessé és megvetetté?

Uram, Uram Nagi (y) Károly uram! az Isten nem ver bottal.

Alig hihetjük, hogy a jóságos isten eléggé istentelen lenne szegény Eva anyánkat — egy excessusért — önhöz hasonló utódban is sujtolni, s megvagyunk győzölve, hogy ön származási fája a teremtés elsőbb napjaira ér fel, midőn a Jehova teremtett ugyan sok mindenféle bogarat de — embert még nem.

Őn utoljára is a Plato embere; egy tollatlan, kétlábu meztelen teremtmény, ki — kék állásban jár.

Ugyan nemes Nagi Károly, hogy jutott önnek eszébe oly nemtelen kis cikket írni, s a mi több 15 sage tizenöt pengő forintot fizetni képviselői tekintetének önmaga általi bepiszkolására.

Bizony mondom, önnek jobb lett volna nem születni, mert így nem lett volna Szluha embere, nem fordított volna köpenyt közelebről, nem itatta és fanatizálta volna a népet, lett volna képviselő (mi no'abene adhuc sub iudice est) s következőleg nem irt volna egy örökös meggyaláztatásba, azon fül háromnap diurnumba kerülő cikket, melly küldői előtt gyönyörű kis mutatványul szolgálhat vikszolatlan lelkének az ő gomboságáról, ezen első képviselői kellékről.

Vagy tán a volt önnek célja, hogy a Marci-usbá jöjjen; no hiszen ezt elérte. Bizonyos lehet felőle, hogy önről időről időre meg nem feledkezünk.

Még tán dicső verset és prosopopeat is fogunk önre írni, s általában gondunk leend politicaláradozásait őrszemekkel kísélni.

Oh képmutató!

Csernátóni.

Az alsóház üléséről — melly úgy is valami érdekesebb nem foglalt magában — rajta jelen nem lehetvén, csak röviden jegyezzük meg, hogy a megbízó levelek vizsgálatára 9 választmány munkálódásának eddigi eredménye szerint 287 képviselőnk megválasztása kifogás nélkülinek találtatott. Murgu, Madarász és Táncsics mindenik két két helyről levén megválasztva, egyikről lemondott. Az utolsó ugyan némi már lapjában rá fejtegetett különös elveknél fogva mindkét hely képviselőjét megakará tartani, de utoljára mégis csak megelégedett a Siklósival. Szeretnők tudni, mit mondana képviselő polgártársunk, ha például Nagy Károly, vagy hogy még nagyobbat mondjunk, Apponyi két vagy három helyről is megválasztatnák? Csak gondoljuk meg a következményeket, mi előtt a féle kétélű elvet állítanánk fel.

Mimosák.

— Halljuk, hogy a képviseleti tábla rendezősége jelszót fog adni a követeknek, mellyet az ajtóörnek mindenkor megsugni tartoznak; ez által reménylhetvén elejét venni azon ravasz cselfogásnak, miszerint a terembe igen sok profanus ember, qua képviselő hatol be. A parola azonban három különböző leend. Mint fülhegyel értettük a jobb oldal jelszava „maradjon“; a' centrumé „pártoljunk“ a baloldalé „a bas“ leend. A minisztereknek külön parolájok lesz, melly így hangzik „lemondunk. Balog Kornél, Bánhídi és Nagy Károl, mint marquirozott ösmert egyének jelszó nélkül mehetnek be.

— A tegnapi ünnepélyes megnyitás alkalmával, a képviseleti házban több hölgyek sikkasztattak a terembe át az erkelyre, a karzat roppant zugása és rendreigazítása közt némelyek ezt a zugást a szép nem iránti udvariatságnak lenni mondják. Mi ezt nem találjuk, mert úgy hisszük, hogy a zugás és rendreigazítás nem a hölgyeket, — kik közt e honnak több lelkes leányai voltak, — hanem a vezető chevaliere-kat illeté, kik némely szép szemek látására és édes hangok hallására a magok által készített rendszabályokat első szegték meg. Egyébiránt az illetők minket is zavarba ejtenének, ha megkérdéznének, valjon az ép olly nyájas mint lelkes K. vagy B. vagy C. vagy V. polgártársnőinkért egy kis karzati zugást nem tünnénk e el békesen. Cape nasum.

— A felsőház elnökének egy borzasztó darab német kapussa van. Ezt tudósításul írjuk azon legujabban kinevezett főispánoknak, kik a német nyelv megtanulását tán nem tartották a magyar nemzetiség legfőbb kellékének.

— Ujabb tudósítások nyomán ezennel van szerencsénk jelenteni, hogy Vojnics Lukács nincs ugyan még 24 éves, de aetatis veniával bir. Mi ugyan nem birjuk elhatározni, ha ez politicalárogok elvezetere feljogosít é vagy sem? de választatásának megsemmisítésit annyival inkább sajnállanak, mivel szép neje és saját becsületes jó gondolkodása helyett cserébe aligha egy olly

egyént nem kapnánk, kiről elég azt tudni, hogy Rudicsnak hívják.

— A uj hid láncszemei közelebről a közép oszlopok közt is be fognak aggattatni; s némelyek szerint a roppant mű már september elején fogna ünnepélyesen megnyittatni. Hír szerint a hídépítészeti társaság, erőteljes protestatiót szándokszik a ministeriumhoz benyújtani a Budapesti devaluationális cikkének írójának a megnyitandó lánczhidoni átjárása ellen; kijelentvén, hogy bár a lánczhid szilárdsága Magyarország minden bünös táblabíráját megbirja is, de amannak sulya alatt semmiről jót állani nem fog.

— A Reform indítványt tesz, hogy a k. helytartó és nemzeti gyűlés cum appertinentiis Debreczenbe költözék, mint melly az egyesült Magyarországának Pestnél inkább közepében fekszik, s nincs benne Spiesbürger, e mellett pedig utcái sincsenek még kikövezve. Mi ez indítványt csak azért nem pártolhatjuk, mert a nemzetgyűlést mi a ministeriummal és hivatalaival együtt a hortobágyi pusztára kívánjuk tétetni, hol nemcsak Spiesbürger, de kaputos sincs, kövezet pedig annyira nincs, hogy plane követ sem láthatni. — Ajánljuk indítványunkat a hon atyái figyelmébe, ha netán azonban javaslatunk a Reformnál éretlenebb találna lenni, mi akkor — csak Pesten maradunk, mellynek van ugyan kövezete is, Spiesbürgere is a mennyi kell, s bár nincs is a világ közepén, de azért csak mégis meglehet benne élni. —

— Selmeczen egy műkedvelő társaság ad tót nyelven színi-előadásokat, s roppant részvétnek örvend. Zatraczenyi heszki! még megérjük, hogy Budán rácz comediát adnak.

— Miért lett Nagy Károly képviselő? Igen egyszerű okból. Olly ember képét viselni mint ő, az ördög sem akar, néki pedig igen nagy szüksége van más képét viselni, miután magáéval már a kutyának sem kell. Quod erat demonstrandum.

— Kacsokovics ferencvárosi képviselő political hitvallásában irtodik a respublicatól, mert oda becsületes mívelt és tiszta lelkű önzéstelen emberek kellene. Mióta lett Kacsokovics polgártárs magát sujtoló poenentiárius?

A József városban Kendelényi választatott el. A választás estéjén és következő napján esti 9 óráig — lapunk megjelenéseig — mulatott a képviselő ur a nyomdában vagy is inkább a sajtó melleit. — Uram, uram uram Kendelényi uram kit a lelkiismeret annyira kínoz, hogy illy borzasztó remegésben van, nehogy róla valamiképp valami irassék, bizony megbocsásson de nem kosher ember az. Ezt nem azért mondjuk, mint ha róla már rég nem lettünk volna meggyőződve, hanem csak azért hogy kimondhassuk mi-kép a merész intrigueans iránt még vagyunk némi figyelemmel, de a felénk és pulya cselszövöt csak ignorálni szoktuk. Ennyit semel pro semper. Csernátóni.

Pest julius 5-én 1848.

Polgárszerkeztő!

Kutya van a kertben.

Ön bizonyosan ismeri Pozsonyt, s mint illyen azt is fogja tudni, hogy a hungariaco-austriaca Camarilla itt ütötte fel sátorát.

Magyarország született (!) törvényhozói Pozsony falai közt lézengnek. A nemzeti gyűlés első ülésében, — mellynek emléke csak a magyar nemzet tönkretételével halhat el — igen kevesen mutaták irhajokat. Pedig szívesen füleltünk volna az anyai századok óta isten- s emberi méltóságot taposó születés előnyeitől lemondásra.

Ezért a pestiek s közvetve az egész nemzet, bár nem is szavazott volna köszönetet — mert hiszen kötelességüket teljesítették — de mindenestre méltányos elismerését nem tagadta volna meg. —

Ez annál dicsőbb tény lett volna Eö excellentiájoktól, minthogy saját belátásuk és saját ablók sugallatát követendették.

De ha egyszer e kötelesség teljesítésére a nemzet vagy pláne törvény által kényszerítettnek, akkor nem dicséret, nem méltány, hanem örökös gyalázat fogja kísérni sirjaikba.

Csitt! . . . meghallják Eö méltóságai! aztán még neki tüzesednek, s opponálnak.

Nonono! hisz csak négy szem közt mondom; de nem is lenne tanácsos ezt kikürtölni, mert ne feledjük, hogy a jus acceptandi, modificandi, reiciendi körmeik közt van.

Apropos! a mágnásköröm egy középszerű sóval bármikor mérkőzhetik. No de se baj, most egy is divat a haját stuczczolni, tán a körömhíriára is rá kerül a sor.

Csitt! . . . ha meghallják azok a Feö urak, még azt mondják, hogy így csak paraszt beszélhet.

Bocsánat, majd feledém, hogy a kapa-köröm mágnáson privilegiált kisajátítás útján lehet valaki tulajdona.

Uraim, uraim! mágnás uraim, szólok az urakhoz.

Ugyan mondják meg önök, mi huzza, mi vezet, mi szólja méltóságokat annyira Pozsonyhoz? Tán nem emlékszik önök a nagyságos, méltóságos, nagyméltóságu s excellentiás címekhez csatolt tekintélyt fentarthatni?

Oh, akkor igen tévednek, önök akkor igen kíváncsiak politikusok; önök nem látszatnak tudni azt, mikép a nagyot csak akkor szoktuk becsülni, ha az a mindennapiságon túl van.

A pozsonyiak azt beszélik, hogy ott a mágnások száma annyira nőtt már, mikép szükségessé vált egy „Magnaten herberg“ című intézetnek létesítése. Hoch leben!

Sokra vitték. Ha igaz.

Az ökor ott kanyarit nyelvével, a hol füvet szed.

Mért vannak a mágnások Pozsonyban?

Pozsonyban — mondják — fekete-sárga zászlókkal mulat a szél. Diique relinquendi, quos urbs habet!

No hiszen megérem én azt az időt, hogy a szél mással is mulat még.

Szinte mondják ministeriumunknak, nem sokára fekete-sárga cserezászlót fog küldeni a pozsonyi mágnáscompánia.

Reméljük, fényesen fognak az illetők által fogadtatni.

Misu.

Két nemzetör pábeszede a 4. zászlóalj, 1-ső századából.

Az egyik. Ugyan kérem, nem méltóztatik tudni, Száz J. örnagy urnak mi szándéka lehet velünk. —

A másik. Hogyhogy?

Az e. Hát csak úgy, hogy isten kegyelméből három hete, hogy összeálltunk, de tőlünk még azt se kérdezték, hogy mi kívánságunk.

A m. És collega ur ezen töprenkedik? én bizony nem bánom, ha soha nem látom is ő örnagy-ságát. —

Az e. De hát, hogy állunk aztán sikra, ha mozogni, puskával bánni se tudunk?

A m. Csak afféléket ne hallanék. A nemzetör nem katona. Holmi tisztelgés, jobbról balra fordulás, nyomoruság; a nemzetörnek csak löni kell tudnia. —

Az e. Hát szolgálatot hogy tesz, ha csak löni tud? —

A m. Olyankor én a svábhegyre szoktam vonulni, majd én holmi utcai verekedésnél életemet teszem kockára.

Az e. De ha mobilisálnak bennünket?

A m. Mobilisálnak? no még csak az kellene, had mozogjon a katona, a proletárius. Én...

Az e. Ön nemzetör . . .!

A m. Szolgálatára.

Az e. Alásszolgája.

A m. Alásszolgája.

Pest, jul. 2.

A budapesti gyógyszerészek tegnap délutáni 3 órakor tartott közgyűlése.

Először valék szerencsés e testület üléseiben résztvenni, e jogot marcius 15ke adá meg, mert hiszen ama jobb időkben hogy is alázhatták vala le annyira a tisztelt urak magokat, hogy tanácskozmányaikban segédek is befolyást gyakorolhassanak.

Egy ministeriális rendelet olvastatott fel, mellyben a lipótvárosi részben felállítandó gyógyszerertárnak, csőd útján történendő felállítását megengedvén, ehhez véleményadásra ezen testületet hívja fel.

A gyűlést az elnök németül tartott beszédével nyitotta meg, ebben még meg nem ütközém, tudva, hogy ő nem marcius 15ke óta foglalta el e helyet, és hogy magyarul sem tud; de hogy a többi tisztelt tagok, kik mindnyájan magyaroknak szeretik magokat vallani, egynek kedveért ugyanazon nyelven folytatják a tanácskozást, ezt hinni nem merém. Hasztalan dugám be füleimet, áthattott azokon szép nyelvünknek nyomorult kijátszása.

Hallanom kelle továbbá a kétségbeesés elkecseregett hangokbani kitörését, mellynek szüleménye egy, szerintem őket lealacsonyító indítvány lett, lássuk tehát mit kívánnak ezen tisztelt urak kivívni.

Egy folyamodást nyújtani be a ministerium-

hoz, azon gyógyszerertár felállításának meggatlására. Halljuk már most, micsoda adatokkal támogatják kívánataikat többen közülök.

Az első azt állítja, hogy azon lipótvárosi részre, hol gyógyszerertár szándékolatuk felállítatni, olly csekély, hogy ha csak a közel fekvő gyógyszerertáraknak tetemes kárával nem, magát fentartani nem képes, s bármilly csekély kárral történik is az, úgy a már létezők in statu quo meg nem maradhatnának, mert ugymond ő például: kinek házitartására 4000 pft is alig elegendő, azért ezt ki kell tisztán nyerni, különben bukni kell, s így vagyunk ezzel mindnyájan.

Igen nagy igazsága van a tisztelt urnak, meghisszük, kivált ebben az évben bizonyosan felülmulja azon summát háza fentartása, (értem azon két emeletes háznak fentartását is). Továbbá ő is veszthet egy új gyógyszerertár felállításával, mert kinek a hol háza, ott ismeretsége is vagyon, s ki tudja azon jó szomszédokat nem édesgetheti-e magához egészségök megvásárlásáért?

A másodikat mint ministeri tanácsost vagyok szerencsés bemutatni. — Hát kérde a t. olvasó, honnan jött ezen rendelet? hát hogyan egyezhetett meg ezen rendelet kibocsátásában egészségügyi tanácsos ur? ennek bizony nagyon könnyű a megfejtése.

A tanácsos ur igen jól tudja, hogy azon városrészben nemcsak, hogy fön nem állhat egy gyógyszerertár, de még elkerülhetetlen szükséges is, s habár indítványozója nem is volt, nem is tartá tanácsosnak ellenezni. — Ellenben, hogy itt megsemmisítésük törekedett, az is igen természetes, mert senki a csapást annyira nem érezné, mint ő.

Ej pedig, ha visszaemlékszik tanácsos ur, milly jótétemény az, midőn ingyen adnak szabadságot felállításra, nem fogná azt mástól sem elrabolni.

De ne busuljon ön tanácsos ur, ha törekedése sikernélküli, s ez által vesztesége igen nagy lenne, visszapótoljuk önnek azt, megválasztjuk önt egyetemi tanárnak.

A harmadik azon igen igen szép három emeletes ház (mellyben gyűlésünk tartatott) tulajdonosának édes fiacskája. Ő is nagy veszteségre számol, azért kétségbeesése nagy volt. — Ezen tisztelt ur, mint értesülve vagyunk, már egy éve, hogy áruba bocsátotta tulajdonát, de miért? csak azért biz ő, hogy ettől minél előbb megszabadulván, azon újnak felállításáért folyamodhassék. Hej de megjárta a doctor ur, a ministerium gondoskodott arról, hogy kinek volt és van, annak többé illy jogot nem adott.

Jelen volt, s a folyamodásnak nagy pártolója még egy egyetemi tanár is, ki hogy magát szereti mindenüvé befurni, azt tudjuk, de jogszerű jelenléte előttem e gyűlésben megfoghatatlan.

Hej tanár ur! tanár ur! készüljön ön egy nagyszerű órára, midőn számon kérik öntől azon számos öt huszast, melynek kizsarolásáért ön felelős. — Jobb lesz a haza oltárára. Isten önnel találkozásig.

En.

Szerkeztő!
 Ön az 1848: III. § 8 és 13-t, az 1723: 2; és 1790: 10-el egybevető czikk feltételével nagyba vágta a fejszét.

Hozzá fogott ahhoz a Radicallap is, de eddig legalább, abban hagyta.

Ebbe fogni, talán épen önnek legkétségesebb credményü.

Ön lapjának veszett neve van költve, s kezdik azt már is el- és kiltogatni.

Hátha az 1848. 3; a pragmatica sanctióval egybevetve taglattatik ön lapjában: mit gondol? ön, vagy az ügy iránti ellenszenv fog é táplálékot nyerni? —

Ne hátráljon ön. Nyílt és folytonos rovat legyen ez ön lapjában újabb törvényalkotásig.

Nem elég e tárgyat csak említésbe hozni, O'Conelli kalapácsütések kellene, hogy az i felibe a pontot oda lehessen nyomni.

A mondottam tárgy iránt vezér politicusaink sincsenek tisztában.

Olvassuk csak újra most a sz. g. l. elemzését. S bámulni fogunk hol áll most annak szerzője. Lehet, hogy a mostani körülmények más politica követését javallják.

Olvassuk meg az 1848. 3: §. 8. és 13-t. És hasonlítsuk össze az 1723: 2-vel, s 1790: 10-el és több törvényekkel. Ezután

Olvassuk meg a Kossuth hirlapja 1-ső és 3. számát, mellynek elsejében az mondatik, hogy „Magyarország a pragmatica sanctio által támadó és védő szövetségbe lépett III. Károly több országaival“ az utóbbiban pedig az áll, hogy: „köztünk, s Ausztria közt, a pragmatica sanctio kapcsa áll, mellynek rövid értelme, közös barát, közös ellenség.

Olvassuk meg az osztrák hirlapokat s különösen Allgemeine Oest. Zeitungot, s látni fogjuk, miképen használják fel ellenünk az 1848: 3: 8. és 13 §§-t.

Sok nagy, és hatalmas ellenekkel lesz ugyan e tárgyban dolgunk.

Ne bökkenjen meg ön, s egy tapodtat se tágiison.

Ön itt a jogosság, alkotmány és törvényesség terén áll.

Végre is egész terjedelmében kinyomatja ön az 1723: 2: 1790: 10: és 1848: III. 8: és 13. §§-t.

Itt a dynastia iránti hűség a honszeretettel karöltve jár.

Önnek lapjában három rovatnak kell törvény alkotásig lenni.

Első, a pragmatica sanctio.

Második, a magyar nyelv diplomaticasága.

Harmadik, a független ministerium és municipium.

Az első: Magyarhon függetlenségének.

A második: magyar birodalom statussegységének.

A harmadik: alkotmányos rendezésünknek alapelve.

A két elsőbb iránt semmi kétségem ön érzelmeiről.

A harmadikra nézve hiszem: „nem kell táblabíró politica“ jelszavával ön, nem a municipiumoknak izent irtó háborút. Vagy ha igen, fejtsé ki ön, miért nem férhet meg a municipium a felelős ministeriummal?

S ha ez értelme ön jelszavának, annál kevésbé mellőzheti a megférhetlenség fejtegetését.

Ezt ön jelszavával tette magának kötelességévé.

Ha ön e háromnak a haza, és nemzet érdekében megoldását ernyedetlenül szorgolja; lehetetlen, hogy becsülését önlől; a legvakabb és átalkodottabb ellene is megtagadja. —

Várady A. —

HIRDETÉSEK.

Szivarok.

Legjobb minőségű fumei, bel és külföldi jutányos szivarok a „Fiume városhoz“ címzett dohánykereskedésben kaphatók. — Lipótváros, 3 koronautca, Kernféle házban.

Nemzeti Köz-becsület

Véd-paizsa

1847 és 1848. évi törvények lelkéből.

tárgya:

a Magyarország pénzügye

irta

Hegedüs Zsigmond

Ára 10 p. kr.

Kapható Pesten minden könyvárusnál.

Most jelent meg

Népszava istenszava.

Irtá

Táncsics Mihál

Ára 30 p. kr. Kapható minden könyvárusnál,

Jelentés.

A színháztér szomszédságában, harminczad utcában 114. szám alatti házban „a kőbányai borforráshoz“ címzet vendéglőben ebéd- és vacsorát jutányos áron lehet kapni.

Magyar köz-zepp-vasut

Naponkinti indulások 1848-dik Majus 20-tól Augusztus végeig.

A t. cz. utazók kéretnek, sziveskedjenek legalább egy negyed órával az elindulás előtt pályaudvarában megjelenni.

Pestről Szolnok felé személyvonat reggeli 6 órak	
„ „ tehervonat délben 11 ó. 45 p	
„ „ személyvonat délután 2 óra	
Szolnokból Pestre. Tehervonat reggeli 3 óra 45	
	percz.
„ „ Személyvonat reggeli 6 óra	
	25 perczkor.
„ „ Személyvonat délután 2 óra	
	15 perczkor.
Pestről Vác felé reggel 6 óra 30 percz.	
„ „ délután 2 óra 30 „	
„ „ „ 5 „ 30 „	
Váczról Pest felé reggel 8 órakor	
„ „ délután 4 „	
„ „ „ 7 „	
	A magyar közeponti vasut igazgatósága által.

Megjelenik e lap MINDEN ESTE Előfizethetni e lapra Pesten a Lukács László nyomdájában (Országuton Kunewalder házban). — A vidéken a postahivataloknál. EGYES SZÁM ára 3 kr. pp.

Felelős szerkeztő Pálfi Albert. — Nyomatja és kiadja Lukács László. Országut, Kunewalder ház.